

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 15 Σεπτεμβρίου 2005

(Υπόθεση C-337/05)

(2005/C 281/16)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους D. Recchia και X. Lewis, άσκησε στις 15 Σεπτεμβρίου 2005 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις οδηγίες 93/36/ΕΟΚ ⁽¹⁾, 77/62/ΕΟΚ ⁽²⁾, 80/767/ΕΟΚ ⁽³⁾ και 88/295/ΕΟΚ ⁽⁴⁾, καθόσον η Ιταλική Κυβέρνηση, και ειδικότερα τα Υπουργεία Εσωτερικών, Άμυνας, Οικονομίας και Οικονομικών, Γεωργικών και Δασικών Πολιτικών, Έργων Υποδομής και Μεταφορών και η Υπηρεσία Πολιτικής Άμυνας της Προεδρίας της Κυβέρνησης, έχουν καθιερώσει από παλιά και εξακολουθούν να εφαρμόζουν την πρακτική της απευθείας σύναψης με την εταιρία Agusta των συμβάσεων προμήθειας των ελικοπτέρων Agusta και Agusta Bell για την κάλυψη των αναγκών των στρατιωτικών σωμάτων των Πυροσβεστών, της Χωροφυλακής, της Κρατικής Δασονομίας, του Λιμενικού Σώματος, της Δημοσιονομικής Αστυνομίας και της Αστυνομίας Πόλεων καθώς και της Πολιτικής Άμυνας, χωρίς να εφαρμόζουν καμία διαδικασία διαγωνισμού, και ιδίως χωρίς να τηρούν τις διαδικασίες που προβλέπουν οι παραπάνω οδηγίες,

— να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Κυβέρνηση της Ιταλικής Δημοκρατίας, και ειδικότερα τα Υπουργεία Εσωτερικών, Άμυνας, Οικονομίας και Οικονομικών, Γεωργικών και Δασικών Πολιτικών, Έργων Υποδομής και Μεταφορών και η Υπηρεσία Πολιτικής Άμυνας της Προεδρίας της Κυβέρνησης, έχουν καθιερώσει από παλιά και εξακολουθούν να εφαρμόζουν την πρακτική της απευθείας σύναψης με την εταιρία Agusta των συμβάσεων προμήθειας των ελικοπτέρων Agusta και Agusta Bell για την κάλυψη των αναγκών των Πυροσβεστών, της Χωροφυλακής, της Κρατικής Δασονομίας, του Λιμενικού Σώματος, της Δημοσιονομικής Αστυνομίας και της Αστυνομίας Πόλεων καθώς και της Υπηρεσίας Πολιτικής Άμυνας της Προεδρίας της Κυβέρνησης, χωρίς να εφαρμόζουν καμία διαδικασία διαγωνισμού, και ιδίως χωρίς να τηρούν τις διαδικασίες που προβλέπει η οδηγία 93/36/ΕΟΚ και προέβλεπαν προηγουμένως οι οδηγίες 77/62/ΕΟΚ, 80/767/ΕΟΚ και 88/295/ΕΟΚ, πράγμα που συνιστά παραβίαση

των υποχρεώσεων που υπέχει η Ιταλική Δημοκρατία από τις παραπάνω οδηγίες.

Η Επιτροπή, κατόπιν καταγγελίας που της υποβλήθηκε, συνέλεξε στοιχεία από τα οποία προκύπτει ότι η Ιταλική Κυβέρνηση έχει καθιερώσει από παλιά την πρακτική αυτή.

Η Επιτροπή θεωρεί ότι η πρακτική αυτή είναι αντίθετη με τις αναφερθείσες παραπάνω οδηγίες που διέπουν τις συμβάσεις δημόσιων προμηθειών, διότι δεν συντρέχει καμία από τις προϋποθέσεις εφαρμογής της διαδικασίας με διαπραγμάτευση για τη σύναψη σύμβασης χωρίς προκήρυξη διαγωνισμού.

Η Επιτροπή θεωρεί επίσης ότι η Ιταλία δεν απέδειξε ότι η επίμαχη πρακτική δικαιολογείται με βάση το άρθρο 2 της οδηγίας 93/36/ΕΟΚ, κατά το οποίο η οδηγία δεν έχει εφαρμογή στις συμβάσεις προμηθειών που έχουν χαρακτηριστεί απόρρητες ή των οποίων η εκτέλεση πρέπει να συνοδεύεται από ιδιαίτερα μέτρα ασφαλείας, σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν στο οικείο κράτος μέλος ή όταν το απαιτεί η προστασία των ουσιωδών συμφερόντων της ασφάλειας του κράτους μέλους.

⁽¹⁾ ΕΕ L 199 της 09/08/1993, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ ειδ. έκδ. 17/001, σ. 24.

⁽³⁾ ΕΕ ειδ. έκδ. 17/001, σ. 54.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 127 της 20/05/1988, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Landesgericht Innsbruck με διάταξη της 22ας Ιουνίου 2005 στην υπόθεση Zentralbetriebsrat der Landeskrankenhäuser Tirols κατά Land Tirol

(Υπόθεση C-339/05)

(2005/C 281/17)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Με διάταξη της 22ας Ιουνίου 2005, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 19 Σεπτεμβρίου 2005, το Landesgericht Innsbruck, στο πλαίσιο της διαφοράς Zentralbetriebsrat der Landeskrankenhäuser Tirols και Land Tirol που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

Πρέπει τα κράτη μέλη ή οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης των κρατών μελών να λαμβάνουν υπόψη, για τον υπολογισμό των αποδοχών των επί συμβάσει ιδιωτικού δικαίου υπαλλήλων, τις περιόδους απασχόλησης που συμπλήρωσαν σε ορισμένους οργανισμούς ή ιδρύματα στην Ελβετία, που είναι παρεμφερείς προς τους αναφερόμενους στο άρθρο 41, παράγραφος 2, του Landesvertragsbedienstetengesetz του Τυρόλου (νόμου του ομόσπονδου κράτους του Τυρόλου για τους επί συμβάσει ιδιωτικού δικαίου υπαλλήλους) [ή στο άρθρο 26, παράγραφος 2, του Vertragsbedienstetengesetz 1948 (νόμου για τους επί συμβάσει ιδιωτικού δικαίου υπαλλήλους του 1948)] οργανισμούς ή ιδρύματα, χωρίς χρονικούς περιορισμούς, ή πρέπει η Συμφωνία για την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της, αφενός, και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, αφετέρου (ΕΕ 2002, L 114, σ. 6), και ιδίως το άρθρο 9, παράγραφος 1, του παραρτήματος I, της Συμφωνίας, να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι επιτρέπεται ο συνυπολογισμός αυτός να περιορίζεται στις περιόδους απασχόλησης που συμπλήρωσαν οι υπάλληλοι μετά τη θέση της Συμφωνίας αυτής σε ισχύ στην Ελβετία, την 1η Ιουνίου 2002;

2) Σύμφωνα με το σουηδικό νόμο «medbestämmandelagen», απαγορεύονται τα μέτρα συλλογικής δράσης που αποσκοπούν στον αποκλεισμό μιας συλλογικής συμβάσεως η οποία έχει συναφθεί μεταξύ άλλων μερών. Αυτή η απαγόρευση ισχύει όμως, σύμφωνα με μια ειδική διάταξη που αποτελεί τμήμα του νόμου που αποκαλείται «lex Britannia», μόνον όταν μια οργάνωση λαμβάνει μέτρα συλλογικής δράσης στο πλαίσιο σχέσης εργασίας στην οποία ο medbestämmandelagen έχει άμεση εφαρμογή, πράγμα το οποίο στην πράξη σημαίνει ότι η απαγόρευση δεν ισχύει για τα μέτρα συλλογικής δράσης κατά αλλοδαπής επιχείρησης που δραστηριοποιείται προσωρινά στη Σουηδία και έχει φέρει μαζί της τους δικούς της εργαζομένους. Εμποδίζουν οι κανόνες της Συνθήκης ΕΚ περί ελεύθερης κυκλοφορίας των υπηρεσιών και περί απαγορεύσεως των διακρίσεων λόγω ιθαγενείας, καθώς και η οδηγία 96/71, την εφαρμογή του τελευταίου αυτού κανόνα –ο οποίος μαζί με διάφορες διατάξεις του lex Britannia σημαίνει επίσης στην πράξη ότι οι σουηδικές συμβάσεις καθίστανται εφαρμοστέες και υπερισχύουν των ήδη συναφθεισών αλλοδαπών συλλογικών συμβάσεων– στα μέτρα συλλογικής δράσης υπό μορφή αποκλεισμού που λαμβάνουν σουηδικές συνδικαλιστικές οργανώσεις κατά αλλοδαπού εργοδότη;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Arbetsdomstolen με απόφαση της 15ης Σεπτεμβρίου 2005 στην υπόθεση Laval un Partneri Ltd κατά Svenska Byggnadsarbetareförbundet

(Υπόθεση C-341/05)

(2005/C 281/18)

(Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική)

Με απόφαση της 15ης Σεπτεμβρίου 2005, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 19 Σεπτεμβρίου 2005, το Arbetsdomstolen, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ της Laval un Partneri Ltd και της Svenska Byggnadsarbetareförbundet, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

1) Συνάδει με τους κανόνες της Συνθήκης ΕΚ περί ελεύθερης κυκλοφορίας των υπηρεσιών και περί απαγορεύσεως των διακρίσεων λόγω ιθαγενείας, καθώς και με την οδηγία 96/71, το γεγονός ότι συνδικαλιστικές οργανώσεις λαμβάνοντας μέτρα συλλογικής δράσης υπό τη μορφή αποκλεισμού επιδιώκουν να αναγκάσουν μια αλλοδαπή επιχείρηση παροχής υπηρεσιών να υπογράψει συλλογική σύμβαση στο κράτος υποδοχής όσον αφορά τους όρους εργασίας και απασχόλησης, όπως είναι αυτή που διαλαμβάνεται στην προαναφερθείσα απόφαση του Arbetsdomstolen, αν η κατάσταση στο κράτος υποδοχής είναι τέτοια ώστε στη νομοθεσία περί μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο της οδηγίας 96/71 δεν υπάρχουν ρητές διατάξεις περί της εφαρμογής των όρων εργασίας και απασχόλησης στις συλλογικές συμβάσεις;

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Φινλανδικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 19 Σεπτεμβρίου 2005

(Υπόθεση C-342/05)

(2005/C 281/19)

(Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους M. van Beek και I. Koskinen, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε προσφυγή στις 19 Σεπτεμβρίου 2005 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Φινλανδικής Δημοκρατίας.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Φινλανδική Δημοκρατία, επιτρέποντας κατά κανόνα το κυνήγι του λύκου κατά παράβαση της θεσπισθείσας παρέκκλιση αρχής που περιλαμβάνεται στο άρθρο 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ (!) του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 12, παράγραφος 1, και 16, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής.
- να καταδικάσει τη Φινλανδική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.